

Van 18 tot 31 augustus 2011 reisden we met 22 poollichtliefhebbers door IJsland. Overdag bewonderden we vulkanen, gletsjers, watervallen, geisers, heetwaterbronnen en kokende modderpoelen én werden de poollichtvoorspellingen op de voet gevolgd. 's Nachts werd de hemel nauwlettend in de gaten gehouden door onze poollichtwatchers. Twee nachten werden hun inspanningen beloond en konden we allen genieten van de Aurora Borealis.

Hieronder volgt een verslag van onze rondreis.

We landen met een vroege vlucht in een zomers IJsland, en vliegen er meteen in: recht van de luchthaven rijden we naar het eerste, maar niet het laatste geothermische veld dat we zullen bezoeken. Onder een stralend blauwe lucht maken we een wandeling langs dampende fumarolen en borrelende solfataren.

Gids Anda en chauffeur Gunni toveren een uitgebreide picnic tevoorschijn...

... die we met veel smaak verorberen terwijl we genieten van het prachtige uitzicht op het Kleifarvatn meer.

Na de lunch gaat het richting Reykjavik, waar we een korte stadstour maken.

De volgende ochtend vertrekken we gepakt en gezakt voor "de Ronde van IJsland".

Onze bus : een stevig 4x4 voertuig

De eerste dag blijven we echter nog op geasfalteerde wegen. Een bezoek aan Thingvellir, waar Europa en Amerika letterlijk uit elkaar schuiven, en waar in 930 de Althing of het IJslandse parlement werd opgericht, mag in geen enkele IJsland-reis ontbreken.

Volgende halte is Geysir, waar we enkele erupties van de Strokkur geysir observeren.

We eindigen de "Golden Circle" met de Gulfoss waterval.

En dan is het tijd voor het betere IJsland-werk... We volgen de Kjölur route om dwars door het ruige binnenland van het zuiden naar het noorden te rijden.

We lunchen aan de rand van het Kerlingarfjöll geothermisch gebied. We moeten voldoende energie opdoen want...

... er wacht ons een flinke wandeling. Volgens chauffeur Gunni is het een makkie... bergje naar beneden, bergje terug naar boven, en dan afdalen naar de Kerlingarfjöll hutten waar de bus ons opwacht. We trekken gezwind op pad.

Bij het aanschouwen van het bergje-af is het voor sommigen toch even slikken... want het pad is behoorlijk smal én behoorlijk steil.

Nadat we deze afdaling tot een goed einde gebracht hebben, genieten we van de danteske landschappen. Enige voorzichtigheid is geboden bij het oversteken van het riviertje, want het water is behoorlijk heet.

What comes up, must go down. En andersom natuurlijk. Niet alleen het wonderbaarlijke landschap beneemt ons dus de adem...

Maar onze inspanningen worden beloond met vergezichten die moeilijk met woorden te omschrijven zijn....

Wat we tijdens deze wandeling leren, is dat het begrip "gemakkelijke wandeling" een andere betekenis heeft in het IJslands dan in het Nederlands.

Na vele bergjes op en bergjes af en na iets langere tijd dan gepland is de eindmeet in zicht...

In het onherbergzame binnenland zijn geen hotels. Gelukkig zijn er comfortabele berghutten, zoals deze in Hveravellir. Met outdoor-hottub, een operationele nooduitgang (deskundig gedemonstreerd door Werner) én een vodka-bar op de bovenverdieping (deskundig gedemonstreerd door Alain). Na de eerste nacht in een berghut begrijpen we ook waarom er in het IJslandse binnenland geen bomen meer staan: ze worden 's nachts omgezaagd!

Ook Hveravellir is een geothermisch veld. In combinatie met een regenboog veroorzaakt door een aankomende regenbui levert dat mooie plaatjes op.

We brengen de Kjölur route tot een goed einde en rijden richting Myvatn. Onderweg houden we nog halt bij de Godafoss of Godenwaterval.

In de omgeving van Myvatn beklimmen we de asvulkaan Hverfjall en dalen langs de steile kant weer af...

... om vervolgens verder te wandelen door Dimmuborgir, een versteend lavameer waar het krioelt van trollen en andere typische IJslandse wezens.

Het geothermisch gebied van Namaskard is het decor voor onze picnick-lunch.

Dan gaat het verder naar de Krafla vulkaan, waar we over de nog stomende lava én in de gietende regen een mooie wandeling maken.

Gelukkig is de volgende dag de zon alweer van de partij, als we de Dettifos waterval bezoeken.

Dettifos is - in watervolume dat per seconden naar beneden stort - de grootste waterval van IJsland.

De zon op het opstuivende water zorgt alweer voor een mooie regenboog.

We rijden opnieuw het IJslandse binnenland in, waar onze 4x4 bus én chauffeur Gunni het beste van zichzelf zullen moeten geven...

Wandeling naar het kratermeer van de Askja vulkaan. Slechts 2 dapperen wagen zich over het bijzonder glibberige paadje tot helemaal beneden bij het warme meer.

Onze overnachtingsplek: de berghut bij Herdubreidarlinder.

Helaas worden we midden in de nacht opgeschrikt door een luide bonk... Geen aanval van trollen, maar Marc die een ongelukkige val van de trap maakt. Opname in het hospitaal is noodzakelijk, en Marc mag/moet mee met een gigantische 4x4 ambulance.

Na een bewogen (en voor Marc bijzonder pijnlijke) nacht, zetten we onze tocht door het binnenland verder. Nyidalur is onze volgende bestemming, nog 125 km te gaan....

... over een toch wel bijzonder parcours... De verkeersborden geven ons een hint wat ons te wachten staat.

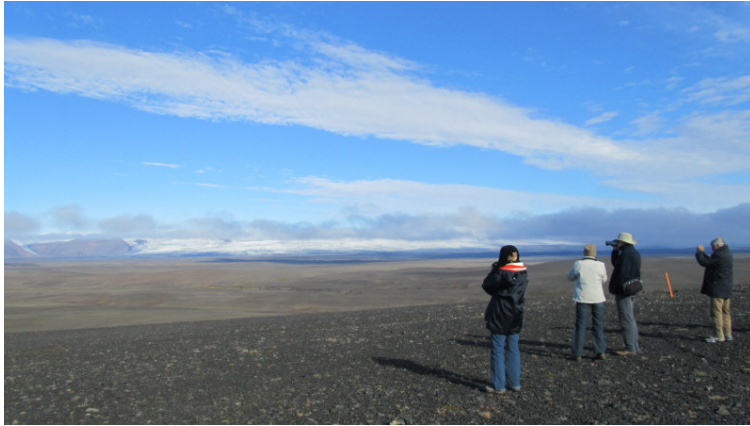
De weg is eigenlijk geen weg, maar een opeenvolging van gele paaltjes die moeten gevolgd worden (als de mist tenminste toelaat om het volgende paaltje te zien).

De rit voert ons langs de rand van de Vatnajökull, Europa's grootste gletsjer. We zien er echt zwarte sneeuw.... een gevolg van de Grimsvötn-vulkaanuitbarsting van enkele maanden eerder.

Ook deze rit wordt tot een goed einde gebracht, en we overnachten in de Nyidalur-hut. 's Nachts nemen we voor het eerst poollicht waar, bij temperaturen onder het vriespunt en een ijzige wind...

We rijden verder zuidwaarts, we bevinden ons nu op de beruchte Sprengisandur-route. Hier kan het heel erg spoken, maar wij hebben alweer geluk met het weer en we genieten van de prachtige vergezichten, weliswaar terwijl we een stormachtige wind trotseren.

Dit is wat er in een IJslandse reisgids staat over de Sprengisandur-route: "This part of the interior, the so-called Sprengisandur route, is the longest stretch between the South and the North and is passable by 4wd vehicles during summer. It is

mostly very desolate and barren. Only where there is water, sparse vegetation can be found. In earlier times, when people were more superstitious than they are nowadays and believed in ghosts, giants, elves and outlaws, the few who dared use this route rode as fast as possible through and sometimes exhausted their horses. The word for to exhaust in Icelandic is "sprengr", hence the name of the area. The present route lies further east than the original one and the distance between the last farm in the South and the first one in the North is approximately 250 km. The obstacles enroute are rivers, which have to be forded. They swell when it is warm, the glacial meltwater increases and when it also rains they become dangerous. The scenic beauty makes this route unforgettable."

De ruwe tocht door het binnenland eist echter nog een slachtoffer... onze 4x4 bus houdt een gebroken vering over aan de rit over de Sprengisandur-route. We moeten dus overstappen op een nieuwe bus. Aangezien we het ruigste nu achter de rug hebben, zou een gewone bus moeten volstaan...

Landmannalaugar is onze volgende bestemming. We maken een wandeling langs obsidiaanvelden.

Het gebied van Landmannalaugar staat bekend voor de ryolietbergen, die het landschap toverachtige kleuren geven.

De volgende ochtend maken we een lange wandeling door dit prachtige landschap

Later die dag wagen enkelen zich aan een ritje op de beroemde IJslandse paardjes.

Anderen geven de voorkeur aan alweer een fikse wandeling.

We verlaten Landmannalaugar en rijden richting Eldja kloof, waar we alweer een wandeling zullen maken. Chauffeur Günni is helemaal in zijn element als hij - met een gewone bus - een behoorlijk diepe rivier moet oversteken. Bekijk het [hier](#). (alsof je er zelf bij was...)

Maar de oversteek blijkt niet zonder gevolgen te zijn geweest... er zit "iets" tussen de banden....

Dit is de boosdoener....

De wandeling door de Eldgja kloof start met een pittige afdaling met prachtig zicht op de Ófærufoss waterval.

Na IJsland van noord naar zuid gedwarst te hebben, zijn we terug aan de zuidkust beland, in het gebied van het nationale park Skaftafell. We bezoeken er de Svinafellsjökul.

Een boottochtje op het Jökulsárlon meer mag uiteraard niet in ons programma ontbreken.

Het beroemdste gletsjermeer van IJsland nodigt uit tot het maken van heel veel foto's, zeker bij het mooie zonnige weer waarvan we mochten genieten.

We wandelen tot aan het strand waar het water van het meer in zee stroomt. Het strand ligt hier bezaaid met ijsblokken...

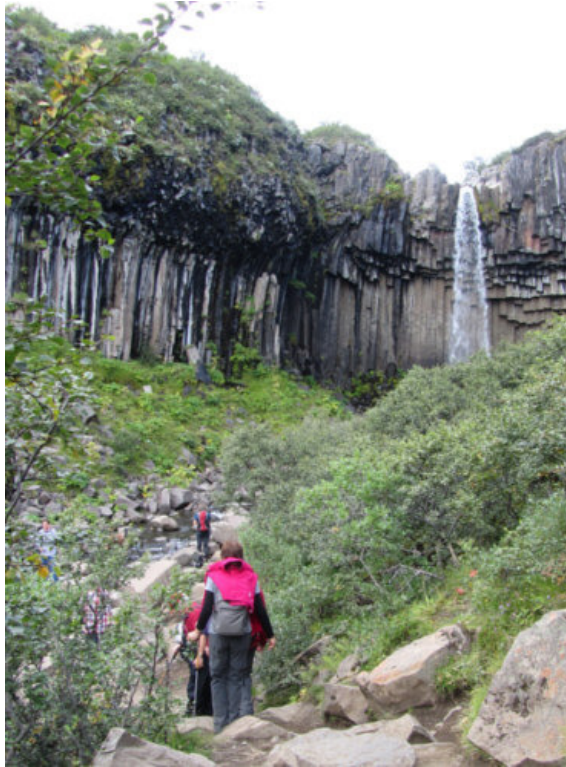
... wat eens te meer leuke foto's oplevert.

Chauffeur Günni heeft weer een bijzonder leuke picnick-plaats voor ons in petto.

Fjalsarlon is weliswaar kleiner dan Jökulsarlon, maar zeker niet minder mooi.

In de namiddag trekken we dan het nationale park Skaftafell in en wandelen we naar de Svartifoss waterval.

Enkele die-hards nemen de lange weg terug, over de bergrug...

... vanwaar we een schitterend uitzicht hebben op de Skaftafell-gletsjer.

Die nacht is iedereen in rep en roer want.... eindelijk poollicht te zien! Meer poollichtfoto's van Alain vind je [hier](#)

De volgende dag gaat het richting Reykjavik, onderweg genieten we nog van het mooie uitzicht op de kliffen van Dyrholaey....

... waar we tegen alle verwachtingen in nog papegaaiduikers aantreffen.

We lunchen aan de Skogafoss waterval met alweer een mooie regenboog als toetje.

En we passeren de beruchte Eyjafjallajökull, ook bekend als de e-volcano...

De laatste dag brengt iedereen naar eigen believen door. Enkelen maken een daguitstap naar de Westman-eilanden, helaas zit het weer die dag tegen maar dat kan de pret niet bederven, het verleent een speciale sfeer aan de landschappen die we te zien krijgen (al krijgen we omwille van de mist niet zoveel landschappen te zien...)

Kunnen terugblikken op een geslaagde IJsland-reis:
(v.l.n.r) Jos, Nadine, Johan, gids Anda, Agnes, Henriette, Alain, Werner, Hilde, Marc
(zijn reis was iets minder geslaagd - we wensen hem een spoedig en algeheel herstel
toe...), Fran, Dirk, Hilde, Luc, Gigi, Wim, Edith, Mariëlle, Lydia
(zittend) Marc, Frits
(liggend) Annie, chauffeur Gunni, Eddy.